

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoE/12/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115205874
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6115205874.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v exekučnej veci oprávneného PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Mgr. Lenkou Zichovou, LL.M. advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Stropkovská 3, 821 03 Bratislava, proti povinnému I. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. U. XXX/XX, XXX XX O. O., v konaní zastúpený opatrovníčkou X. J., zamestnankyňou Okresného súdu vo Zvolene, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ing. Jánom Gasperom, PhD. Exekútorský úrad so sídlom K. Mikszatha 268, 979 01 Rimavská Sobota, pod sp. zn. EX 389/2015, o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 3295,17 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 1Er/771/2015 - 14 zo dňa 27. 03. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) uznesením zo dňa 27. 03. 2015 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie povedenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa domáhal vykonania exekúcie voči povinnému na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným spoločnosťou Slovak arbitration court, s. r. o., so sídlom v Bratislave, pod sp. zn. 257/03/13 zo dňa 12. 04. 2013. Podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku bola Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú oprávnený a povinný uzavreli dňa 29. 07. 2011. V ten istý deň, ako bola medzi účastníkmi uzatvorená zmluva o úvere, bola uzavretá aj rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX, od ktorej odvodil právomoc na rozhodnutie rozhodcovský súd. Súd prvého stupňa preskúmal v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ich súlad respektíve rozpor so zákonom a dospel k záveru, že žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nemožno vyhovieť.

Exekučný súd uviedol, že rozhodcovská zmluva nie je individuálne dojednaná. V danom prípade išlo o zmluvu formulárovú bez možnosti ovplyvnenia jej znenia vôľou povinného. Ďalej poukázal na ustanovenia rozhodcovskej zmluvy (bod. č. 2,3 a 5), ktoré síce v prípade sporu zo zmluvy o úvere dávajú na výber z možností tej zmluvnej strane, ktorá by bola na strane žalobcu obrátiť sa buď na všeobecné súdy alebo na jeden z rozhodcovských súdov, ale v konečnom dôsledku v prípade, ak by svoje nároky uplatnil oprávnený ako veriteľ na rozhodcovskom súde, bol by povinný ako spotrebiteľ nútený sa podriaďiť rozhodcovskému konaniu. V prípadoch, kedy by bol žalobcom oprávnený, nemohol by sa povinný brániť mimo rozhodcovského súdu, čo samé o sebe spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Exekučný súd nepovažoval za splnenú ani podmienku jasného a zrozumiteľného informovania povinného, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Znenie rozhodcovskej zmluvy neinformovalo ani o základných charakteristikách rozhodcovského konania. Ďalej uviedol, že nie je zrejmé, na základe akého prejavu vôle povinného mu

bol predložený návrh rozhodcovskej zmluvy, teda na základe akých informácií sa povinný rozhodol, že chce svoj spor prejednať v rozhodcovskom konaní, a že chce rozhodcovskú zmluvu podpísať, keď z nej nevyplýva charakteristika a popis rozhodcovského konania.

Keďže právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie v prejednávanej veci je založená na absolútne neplatnom právnom úkone, a to na neprijateľne dojednanej rozhodcovskej doložke, exekučný súd po preskúmaní exekučného titulu dospel k záveru, že ide o exekučný titul, ktorý vydal orgán na to nepríslušný, na podklade ktorého nie je možné vykonať exekúciu, a teda je vydaný v rozpore so zákonom, a preto v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu exekučného súdu podal oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Oprávnený nepovažoval záver okresného súdu, ktorý vyhodnotil rozhodcovskú zmluvu ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve v súlade s platnou právnou úpravou. Uviedol, že Rozhodcovská zmluva bola dohodnutá alternatívne, teda tak, že v prípade sporu majú zmluvné strany možnosť domáhať sa svojich práv voči druhej strane buď na všeobecnom súde alebo na rozhodcovskom súde. Právo povinného - spotrebiteľa je teda z pohľadu hmotného práva zachované, a to až do okamihu podania žaloby na jednu z rozhodovacích autorít. Oprávnený ďalej poukázal, že rozhodcovská zmluva predstavuje individuálnu dohodu, ktorá nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, čo vyplýva z bodu 2 rozhodcovskej zmluvy, ale aj z práva na jednostranné odstúpenie od nej upraveného v bode 7 rozhodcovskej zmluvy. Uplatnením tohto práva z akéhokoľvek dôvodu mohol dlžník dosiahnuť zánik rozhodcovskej zmluvy bez sankcie a bez povinnosti vracať dodávateľovi plnenie. Povinný bol riadne poučený o obsahu a význame rozhodcovskej zmluvy, čo svojim podpisom na nej potvrdil. Nepodpísaním rozhodcovskej zmluvy by neprišlo k jej platnosti a účinnosti, teda ani jej obsah by sa nestal záväzný.

Oprávnený nepovažoval za správny ani záver exekučného súdu o tom, že rozhodcovská zmluva je formulárovou zmluvou bez možnosti zmeniť jej obsah. Súd pritom nedáva odpoveď na otázku, aká rozhodcovská zmluva by bola individuálne dojednanou (spísaná rukou spotrebiteľa?). Individuálnosť rozhodcovskej zmluvy (ako aj každej inej zmluvy) by mala mať svoje medze, keďže objektívne nie je možné od oprávneného požadovať, aby s každým spotrebiteľom dojednal inú zmluvu (s iným obsahom a v inej forme) a to aj vzhľadom na zachovanie jej platnosti a účinnosti. Z pohľadu oprávneného nie je možné variovať obsah rozhodcovskej zmluvy od jednotlivca k jednotlivcovi, avšak je možné ponúknuť mu čas na rozmyslenie, a to ako pred jej uzavretím tak aj 14 dní potom, a dať mu tak možnosť od zmluvy odstúpiť bez toho, aby využil jeho práva akokoľvek ovplyvnil jeho hlavný záväzok.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal za to, že právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie veci bola daná.

Povinný sa k odvolaniu oprávneného nevyjadril.

Rozhodnutie okresného súdu bolo vydané vyšším súdnym úradníkom. Zákonný sudca odvolaniu oprávneného nemienil vyhovieť, a preto podľa § 374 ods. 4, veta prvá a druhá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) predložil vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§10 ods. 1 O.s.p.), prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného je dôvodné.

Zo predloženého súdneho spisu odvolací súd zistil, že návrhom doručeným súdnemu exekútorovi dňa 19. 03. 2015 sa oprávnený domáhal vykonania exekúcie proti povinnému na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným spoločnosťou Slovak arbitration court, s. r. o., so sídlom v Bratislave, pod sp. zn. 257/03/13 zo dňa 12. 04. 2013 a ktorým bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému 3295,17 Eur s príslušenstvom. Rozhodcovský súd vyhovel nárokom oprávneného, ktoré si uplatnil na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 27. 07. 2011. Následne bola okresnému súdu dňa 25. 03. 2015 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V rovnaký deň ako zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, bola medzi oprávneným a povinným uzavretá aj rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX. Podľa čl. 4 a 5 rozhodcovskej zmluvy sa akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o úvere, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o úvere budú riešiť cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov: Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o. IČO: 44 130 481, so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava a Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter, s.r.o., IČO: 44 826 460, so sídlom Zvolenská cesta 37, 974 01 Banská Bystrica, pričom výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

V článku 2 rozhodcovskej zmluvy veriteľ vyhlásil, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej doložky zo strany veriteľa, pričom dlžník vyhlásil, že zo strany veriteľa bol o tejto skutočnosti jasne a zrozumiteľne informovaný.

V článku 3 rozhodcovskej zmluvy veriteľ uviedol, že pred uzatvorením Rozhodcovskej zmluvy dlžníka poučil o dôsledkoch jej uzatvorenia nasledovne: Dôsledkom uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy, ktorú veriteľ a dlžník uzatvoria, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o úvere v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi.

Podľa čl. 7 rozhodcovskej zmluvy je dlžník oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Oznámenie o odstúpení od zmluvy je dlžník povinný vykonať v písomnej forme. Lehota na odstúpenia od zmluvy sa považuje za dodržanú, ak je oznámenie o odstúpení od zmluvy zaslané na adresu sídla veriteľa najneskôr v posledný deň lehoty.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie

poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Exekučný súd preskúmava exekučný titul podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a súčasťou tohto prieskumného procesu v prípade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok, je aj zisťovanie toho, či medzi zmluvnými stranami bola platne uzavretá rozhodcovská zmluva, a to buď vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky v zmluve podľa § 3 a § 4 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (V súvislosti s použitím ustanovení tohto právneho predpisu odvolací súd poukazuje na § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.). Posudzovaním, či bola daná právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť, teda exekučný súd neposudzoval vecnú správnosť rozsudku rozhodcovského súdu. Odvolací súd zdôrazňuje, že vzhľadom na oprávneným predložený exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, je súd nielen v štádiu exekučného konania, v ktorom posudzuje splnenie zákonom stanovených procesných predpokladov, za ktorých súd poverí exekútora vykonaním exekúcie, ale počas celého konania oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy (doložky). Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či rozhodnutie, ktoré má predstavovať exekučný titul, uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie vykonateľné tak po stránke formálnej, ako aj materiálnej (vyslovené stanovisko je plne v súlade s názorom vysloveným v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkrétne uznesenie v konaní sp. zn. 3 Cdo 146/2011 zo dňa 13. 10. 2011, sp. zn. 3 Cdo 122/2011 zo dňa 09. 02. 2012). Či ide o rozhodnutie formálne vykonateľné sa posudzuje z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané. Z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia, t.j. určitosť, zrozumiteľnosť a presnosť označenia subjektov práv a povinností, vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať sa skúma materiálne vykonateľnosť rozhodnutia. Súd môže zároveň v tomto rozsahu skúmať exekučný titul počas celého exekučného konania, t.j. v každom štádiu konania na návrh účastníka konania alebo aj bez návrhu, a v prípade zistenia, že nie sú splnené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, môže exekúciu aj bez návrhu zastaviť.

Otázkou, či súd rozhodujúci v rámci exekučného konania mal právomoc skúmať prípustnosť exekúcie z hľadiska relevantnosti exekučného titulu sa zaoberal už aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý v odôvodnení uznesenia sp. zn. I. ÚS 456-/2011-19 zo 23. 11. 2011 uviedol, že „okresný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť“. Ústavný súd v nadväznosti na uvedené poukázal v tomto rozhodnutí aj na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo/164/1996 z 27. 1. 1997 publikovanom v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997 uviedol, že „súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená“.

Z uvedeného je zrejmé, že postup exekučného súdu pri preskúvaní exekučného titulu bol správny, vykonaný v rámci právomoci zverenej mu Exekučným poriadkom.

Za správny považuje odvolací súd aj záver o posúdení právneho vzťahu medzi oprávneným a povinným ako vzťahu spotrebiteľského v zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na tento záver je potom potrebné uviesť, že v § 53 Občianskeho zákonníka je obsiahnutá úprava inštitútu neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách a tieto sú definované ako ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uvedené ustanovenie zároveň vymedzuje, čo neprijateľnou zmluvnou

podmienkou nie je s tým, že medzi neprijateľné zmluvné podmienky nepatria individuálne dojednané zmluvné ustanovenia, s ktorým mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy a mohol ovplyvniť ich obsah.

V posudzovanom prípade teda exekučný súd správne vyhodnotil zmluvný vzťah medzi oprávneným a povinným a následne aj správne skúmal rozhodcovskú zmluvu, ktorou bola založená právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie a vydanie exekučného titulu. Nesprávne však posúdil rozhodcovskú zmluvu, od ktorej odvodil rozhodcovský súd svoju právomoc na rozhodnutie.

Rozhodcovská zmluva v posudzovanom prípade bola podpísaná medzi oprávneným a povinným v rovnaký deň ako zmluva o revolvingovom úvere a nebola dojednaná ako súčasť zmluvy o revolvingovom úvere alebo všeobecných podmienok k nej, ale bola dojednaná na samostatnej listine. Aj keď bola oprávneným ako veriteľom vopred pripravená pre dlžníka - povinného na samostatnom liste, do ktorého sa len dopĺňali požadované údaje, za podstatné považuje odvolací súd, že dlžník - povinný mal možnosť túto rozhodcovskú zmluvu odmietnuť bez toho, aby bolo zamarené uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere (bod 2. rozhodcovskej zmluvy) a navyše mal podľa bodu 7 právo odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy v lehote 14 dní od jej uzavretia.

Odvolací súd zdôrazňuje, že rozhodcovská zmluva v danom prípade nielen, že bola uzavretá na samostatnej listine ale povinnému v nej bolo vysvetlené, čo znamená rozhodcovské konanie a aké sú jeho dôsledky, bolo v nej uvedené, že jej uzavretie nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere a navyše bolo od nej možné odstúpiť v lehote 14 dní od jej uzavretia, a povinný mal teda dostatok času sa s jej obsahom oboznámiť a prípadne od nej odstúpiť.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považoval rozhodcovskú zmluvu, ktorá založila právomoc rozhodcovského súdu vydať exekučný titul, za individuálne dohodnutú, a preto jej vyhodnotenie exekučným súdom ako neprijateľnú zmluvnú podmienku je nesprávne. Tento záver odvolacieho súdu však nevylučuje, že by rozhodcovská zmluva mohla byť neplatná aj z iných dôvodov.

Keďže prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil, odvolací súd jeho rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. mu vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom okresný súd opätovne rozhodne o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Okresný súd sa bude zaoberať predovšetkým posúdením otázky, či exekučný titul, predložený v tomto prípade so žiadosťou súdneho exekútora o udelenie poverenia, spĺňa formálne a materiálne náležitosti vykonateľného rozhodnutia.

Odvolací súd ešte na záver považuje za potrebné uviesť, že v tomto rozhodnutí pristúpil k zmene svojho právneho názoru oproti svojej predchádzajúcej rozhodovacej činnosti v obdobných veciach, a to v záujme právnej istoty účastníkov konania, poukazujúc na prevažujúcu rozhodovaciu činnosť iných senátov tunajšieho súdu (napríklad sp. zn. 15CoE/64/2015, 14CoE/88/2015, 2CoE/141/2015, 17CoE/2/2015, 1CoE/183/2015, 16CoE/71/2015, 43CoE/496/2015).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.